

Kırkıncı Âyetin Gizli Tarihi - Sekizinci Sayı

Dağ

Jeff Pippenger

2026-04-05

Petrus için Başkalaşım Dağı, Panium ile çarmıh arasında meydana geldi; ve başka bir hat üzerinde, Petrus, Mesih'in hizmetinin başlangıcındaki vaftizi ile hizmetinin sonundaki muzaffer girişin hemen sonrasında yer almaktadır. Vaftiz, dağ ve muzaffer girişin sona erişine ait bu üç işaret taşı, göksel Baba'nın üç kez konuşmuş olmasıyla işaretlenmiştir. Yuhanna 12'deki üçüncü sefer, Grekler İsa'yı ararken gerçekleşir. Vaftiz 9/11'dir; dağ ise Panium tarihinden on altıncı ayetin Pazar yasasına kadar uzanır. Petrus için bu, Panium, sonra da dağdan muzaffer girişin sona erişine kadar olan dönemdi; bu da Mesih'in ikinci kez yüceltileceği zamandan hemen önceydi.

Şimdi canım sıkıntı içindedir; ve ben ne diyeyim? Baba, beni bu saatten kurtar; fakat ben bu saat için geldim. Baba, adını yücelt. O zaman gökten bir ses geldi: Onu hem yücelttim, hem de yine yücelteceğim. Orada duran ve bunu işiten halk, bunun gök gürlediğini söyledi; başkaları ise, Ona bir meleğin konuştuğunu söyledi. İsa cevap verip dedi: Bu ses benim için değil, sizin uğrunuz geldi. Şimdi bu dünyanın yargısıdır; şimdi bu dünyanın egemeni dışarı atılacaktır. Ve ben, yerden yukarı kaldırıldığım zaman, bütün insanları kendime çekeceğim. Bunu, nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi. Yuhanna 12:27–33.

Levililer yirmi üç ve Pentikost mevsimi tarafından çerçeveselenen çizginin, üç adımdan oluşan bir başlangıç işareti vardır; bunu beş gün izler; ve aynı özelliklere sahip bir bitiş işareti bulunur. Bu işaretler arasında otuz gün, kâhinler dönemini temsil eder; bu dönem borazanlar bayramında sona erer. Borazanlar bayramı, Mesih'in dirilişinden sonra öğrencilerine kırk gün boyunca yüz yüze öğrettikten sonra göğe yükselişi ve Kefaret Günü, Levililer yirmi üçteki çizginin sonundaki üç adımı temsil eder. Bu üç adımı, hem Pentikost'a hem de Çardak Bayramı'na kadar beş gün izler. Göksel Baba'nın üçüncü kez konuştuğu zaman, Pazar yasasında Babil'den çağrılanları temsil eden Grekler İsa ile görüşmek istediklerinden hemen önceydi. Pazar yasasından hemen önce İsa, sancağın çarmıhta yukarı kaldırılışını tanımlar. Yeryüzü 9/11'de O'nun yüceliğiyle aydınlatıldı ve Pazar yasasında yeniden aydınlatılır.

Panium olan Kayseriye Filipi üçüncü saattir ve Kayseriye Maritima, Babil'den çıkma çağrısının duyurulduğu çarmıhın dokuzuncu saatidir. Çarmıhtan önce, Panium'un peygamberlik tarihindeyken, Petrus dağdadır; ancak yine de muzaffer girişin sona erişinden öncedir. Panium, on altıncı ayetin çarmıhına kadar devam eder. Panium'daki Petrus, Levililer yirmi üçüncü bölümdeki borazanlar bayramı, göğe yükseliş ve kefaretin üç aşamalı tarihinden hemen öncedir. Petrus, kâhinin özel öğretiminden otuz günü içindedir.

Simun, Panium'da Petrus olur ve görkemli girişten önce dağda bir adımı vardır. Görkemli giriş, on bakire benzetmesini tasvir eder. Evliliğe yalnızca beşi girer ve üç katlı işaret taşı ile Pentikost arasındaki beş gün, görkemli girişin başlangıcıdır. Bu, Borazan Bayramı'nda başlar; ancak bu işaret taşı, üç işaret taşının birleşiminden oluşur. Tek bir işaret taşı olarak, Nashville'e yönelik

saldırıyı Borazan Bayramı ile özdeşleştirirler. Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajı henüz doğrulanmış olacaktır ve beş akıllı bakirenin alayı, Pazar yasası olan çarmıhın ölümüne, gömülüşüne ve dirilişine götüren süreci başlatır.

Petrus, Nashville'in ateş toplarına ilişkin öngörüyü düzelttiği sırada Panium'dadır; ve öngörünün gerçekleşmesinde borazanlar bayramı ilan edilmeden öncedir. Peygamberlik bakımından zorunlu olarak önce dağa gitmelidir; çünkü dağ, muzaffer girişten önceydi. İbrahim dağa gitmeden önce adı değiştirildi ve Petrus'un adı da, dağa gitmeden önce, Panium'da değiştirildi. Dağ, Nashville'in ateş toplarına ilişkin öngörü gerçekleşmeden önce Petrus'un sınavıdır. Gerçekleşme, karakterin ya sevinç ya da utanç olarak açığa çıktığı üçüncü ve turnusol sınavıdır.

MÖ 457 çizgisi, Raphia ile Panium arasında son bulur; Yararılış'ın on yedinci bölümündeki antlaşma Raphia ile hizalanır ve Matta'nın on altıncı bölümündeki antlaşma Panium ile hizalanır. Panium'dan Petrus dağa gider; tıpkı İbrahim'in İshak'ın kurbanına gittiği gibi. Petrus'un çizgisindeki dağ, İbrahim'in zamanındaki dağ ile hizalanır.

İbrahim'in yol işareti üç günden oluşuyordu. Zafer alayındaki girişte, Mesih'i taşıması için bir sıra getirmeleri amacıyla iki öğrenci gönderilmişti; İbrahim'in çizgisinde ise onun üç günlük yolculuğu, iki hizmetkâr ve İshak'ın sunusu için odunu taşıyacak bir sıra seçmesiyle başlar. Petrus'un dağa doğru sekiz ya da altı günlük yolculuğu, İbrahim için üç gündü. Panium'daki Petrus, dağdan önce ve Yerusolim'e girişin başlangıcını teşkil eden sıpanın çözülmesinden öncedir; İbrahim'in üç günü de işte burada başladı. Zafer alayındaki girişte Mesih, Zeytin Dağı üzerinde durup Yerusolim için ağladı; böylece Tanrı ile kadim, literal İsrail arasındaki antlaşma ilişkisinin sona erişini işaretledi. Petrus'un dağı zafer alayındaki girişten öncedir; Mesih'in dağı zafer alayındaki giriş sırasındadır ve İbrahim'in dağı ise girişin sonunda yer alır.

2026, Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallığın iki yüz ellinci yılının görkemli hükümlerini kutladığı ara seçimlerin yılıdır. Bu kutlama, peygamberlikte bir orta nokta olarak, MÖ 457'den itibaren geçen iki yüz elli yılın sonunu belirleyen Raphia ile Panium arasındaki orta noktada yer alan Büyük Antiochos'un MÖ 207'deki konumuyla örtüşmektedir.

Şimdiye kadar mühürleri açılmış olan on birinci bölümden yirmi ikinci bölüme kadar uzanan dört çizgiyi ele aldığımızda (belki başka örnekler de vardır), şimdi Çağların Arzusu'ndaki bu bölümlere dönüyoruz. On birinci bölüm "Vaftiz", yirmi ikinci bölüm ise "Yahya'nın Hapsedilmesi ve Ölümü"dür. Yahya başlangıçta da sonda da yer almaktadır; orta bölüm olan on yedinci bölüm ise Nikodim'dir.

"Nikodim, O'nunla bir müzakereye girişmek düşüncesiyle Rab'be gelmişti; fakat İsa, hakikatin temel ilkelerini açığa serdi. Nikodim'e şöyle dedi: Senin en çok ihtiyaç duyduğun şey kuramsal bilgi değil, ruhsal yeniden doğuştur. Merakının giderilmesine değil, yeni bir yüreğe ihtiyacın var. Göksel şeyleri takdir edebilmen için, önce yukarıdan yeni bir yaşam alman gerekir. Her şeyi yeni kılan bu değişim gerçekleşinceye dek, Benimle yetkim ya da görevim hakkında konuşmanın sana kurtarıcı hiçbir yararı olmayacaktır.

“Nikodim, Yahya Peygamber’in tövbe ve vaftiz konusundaki vaazını, ayrıca halkı Kutsal Ruh’la vaftiz edecek Olan’a yönelttiğini duymuştu. Kendisi de Yahudiler arasında ruhsallık eksikliği bulunduğunu, onların büyük ölçüde bağnazlık ve dünyevî ihtiras tarafından yönetildiklerini hissetmişti. Mesih’in gelişinde durumun daha iyi bir hâl alacağını ummuştu. Ne var ki, Yahya Peygamber’in yüreği yoklayan mesajı onda günah konusunda bir mahkûmiyet uyandırmamıştı. O, titiz bir Ferisiydi ve iyi işleriyle övünürdü. Hayırseverliği ve tapınak hizmetinin sürdürülmesine cömertçe katkıda bulunması sebebiyle geniş ölçüde saygı görmekteydi ve Tanrı’nın lütfuna mazhar olduğundan emin hissediyordu. Mevcut durumundayken göremeyeceği kadar pak bir egemenlik düşüncesi onu dehşete düşürdü.” The Desire of Ages, 171.

Çağların Arzusu’nun orta noktası, yüz kırk dört binin mühürlenmesi çizgisinde Adventizme yapılan son çağrıyı temsil eden Nikodim’in çizgisinde bulunur. O, Mesih’in öncüsünün mesajını işitmiş, fakat kendi Laodikya durumlarının farkında olmayan bir sınıfı temsil eder.

“Nikodim’le yaptığı görüşmede İsa, kurtuluş tasarısını ve dünyaya yönelik görevini açıkladı. Daha sonraki söylevlerinin hiçbirinde, göklerin egemenliğini miras alacak olan herkesin yüreğinde yapılması gereken işi, adım adım, bu denli tam olarak açıklamadı. Hizmetinin daha başlangıcında gerçeği, Sanhedrin’in bir üyesine, anlayışı en açık olan zihne ve halkın atanmış bir öğretmenine açtı. Ne var ki İsrail’in önderleri ışığı hoş karşılamadılar. Nikodim gerçeği yüreğinde sakladı ve üç yıl boyunca ortada pek az görünür meyve vardı.” The Desire of Ages, 176.

Yuhanna’nın mesajı ve onun Mesih’i vaftiz edişi, Tanrı’dan korkulmasına ilişkin birinci meleğin mesajını temsil ediyordu. Yuhanna’nın mesajı, imanla aklanmaya dair Laodikya mesajıydı ve tıpkı Jones ve Waggoner’in mesajının 1888’de Laodikya’ya verilen mesaj olması gibi, bu mesaj da Mesih’in vaftizinde güçlendirildi. Mesih’in vaftizi ve 1888, 9/11’de Laodikya’ya gelen mesajın varışını simgeliyordu; bu da Raphia ile Panium arasındaki orta noktada sona erer.

Nikodim “halkın zaferi” anlamına gelir; imana dayalı aklanma ise Yahya’nın mesajıyla gelen, vaftizde güç kazanan ve Nikodim’in gece yarısı Mesih’le karşılaşmasıyla tanımlanan mühürleme mesajıdır. Yirmi ikinci bölüm, Yahya’nın ölümünü, öğrencilerinin yükselecek ve bütün insanları Kendisine çekecek olan sancağın farkına varmalarını sağlayan bir olay olarak tasvir eder. Vaftiz hem 9/11 hem de 18 Temmuz 2020’den 31 Aralık 2023’e kadardı; zira vaftiz ölümü (2020), gömülme (üç buçuk gün) ve dirilişi (31 Aralık 2023) tasvir eder. Ardından, halkın zaferinin, Laodikya’nın körlüğünden bir Filadelfyalının yirmi-yirmi görüşüne kadar yeniden doğuş olarak resmedildiği gece yarısı karşılaşması gelir. Sonra Mesih’in işleri, sancağın yukarı kaldırılması olarak ortaya konur.

İbrahim için, Yuhanna doğrultusundaki Mesih’in işleri, İshak’ın kurban edilmesiyle uyum içindedir. Petrus için ise hat, deniz kıyısındaki Kayseriye’de, Caesarea Maritima’da, dokuzuncu saatte son bulur; burada çarım, üçüncü meleğin mesajı olan imanla aklanma zaferine bütün insanları çağırır. Üçüncü meleğin mesajı, İslam’ın üçüncü yayınının mesajıdır; bu, Balam’ın İslam’ın eşeğiyle ilk karşılaşmasında 11 Eylül’de ortaya çıkmış, ardından 7 Ekim 2023’te gerçek görkemli ülkeye karşı saldırıların iki katına çıkmasıyla sürmüş ve sonra Balam, İslam’ın eşeğini kadim

gerçek ve modern ruhsal görkemli ülkenin bağları arasından yönlendirirken Nashville’de ikinci saldırı gerçekleşmiştir. Üçüncü darbe, yakında gelecek Pazar yasasının depremidir. Orada İshak sunulur; orada, şehitliğin beyaz kaftanları verilen büyük kalabalığın bir simgesi olan Yuhanna’nın öğrencileri, sancağın işlerini işitmiş ve görmüştür. Yaratılış, Matta ve Sevgi Öğretmeni’nin orta noktaları, yüz kırk dört binin mühürlenişini ve Ulusların çağrılışını belirler.

Mesih’in Nikodim’e verdiği açıklama, her ne kadar etkisi görülme de, rüzgârın işiydi.

“Nikodim hâlâ şaşkınlık içindeydi ve İsa, ne demek istediğini açıklamak için rüzgârı örnek verdi: ‘Rüzgâr dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden geldiğini ve nereye gittiğini bilemezsin; Ruh’tan doğan herkes böyledir.’”

“Rüzgâr ağaçların dalları arasında işitilir, yaprakları ve çiçekleri hışırdatar; yine de görünmezdir ve hiçbir insan onun nereden geldiğini ya da nereye gittiğini bilmez. Kutsal Ruh’un yürek üzerindeki işi de böyledir. Bu, rüzgârın hareketleri ne kadar açıklanabiliyorsa, ondan daha fazla açıklanamaz. Bir kişi, ihtidanın süreci içindeki bütün şartları izah edemese, tam zamanını ya da yerini belirtemese bile, bu onun ihtida etmemiş olduğunu kanıtlamaz. Rüzgâr kadar görünmez bir etkinlikle Mesih sürekli olarak yürek üzerinde çalışmaktadır. Yavaş yavaş, belki de alan kişinin farkında olmaksızın, canı Mesih’e çekmeye yönelik etkiler meydana getirilir. Bunlar, O’nun üzerinde tefekkür etmekle, Kutsal Yazılar’ı okumakla ya da yaşayan vaizin sözünü işitmekle alınabilir. Ruh daha doğrudan bir çağrıyla geldiğinde, can ansızın kendisini sevinçle İsa’ya teslim eder. Birçokları buna ani ihtida der; fakat bu, Tanrı’nın Ruh’u tarafından uzun süren bir cezbetmenin—sabırlı, uzatılmış bir sürecin—sonucudur.

“Rüzgârın kendisi görünmez olmakla birlikte, görülen ve hissedilen etkiler meydana getirir. Aynı şekilde, Ruh’un can üzerindeki işi, O’nun kurtarıcı gücünü hissetmiş olan kişinin her davranışında kendini gösterecektir. Allah’ın Ruh’u yüreği ele geçirdiğinde, yaşamı dönüştürür. Günahlı düşünceler bir yana bırakılır, kötü işler terk edilir; öfkenin, kıskançlığın ve çekişmenin yerini sevgi, alçakgönüllülük ve esenlik alır. Kederin yerini sevinç alır ve çehre göğün ışığını yansıtır. Yükü kaldıran eli kimse görmez, yukarıdaki avlulardan inen ışığı da kimse seyredemez. Bereket, canın imanla kendisini Allah’a teslim etmesiyle gelir. O zaman, hiçbir insan gözünün göremediği o kudret, Allah’ın suretinde yeni bir varlık yaratır.” Mesih’e Dair, 172, 173.

11 Eylül’de son yağmur serpmeye başladı. 11 Eylül’de, Kutsal Kitap peygamberliğinde “doğu rüzgârı” olarak temsil edilen İslam, yüz kırk dört binin mühürlenmesi başlamışken geldi. Zekeriya’nın iki altın borusundan inen “altın yağ” ile temsil edilen bir mesaj olan son yağmur, Laodikya’daki Yedinci Gün Adventistlerini tövbeye çağırma işini başlattı. Kutsal Ruh’un rüzgârı, yazılmış olan her şeyi öğretme ve Yeremya’nın eski yolları mesajını kullanarak kör Laodikalıların yüreklerine seslenme işine başladı. Nikodim’e açıklanan Kutsal Ruh’un işi daha tam olarak, “adım adım”, “göklerin egemenliğini miras alacak olanların hepsinin yüreklerinde yapılması gerekli olan işi” ortaya koyuyordu. Bu süreç, Mesih tarafından rüzgârın işiyle karşılaştırılmıştır ve süreç, 11 Eylül’de gelen “doğu rüzgârı” döneminde gerçekleşir. Yeşaya bu aynı döneme sert rüzgâr açısından değinir.

Ölçü ile, o filiz verdiğinde, onunla mücadele edeceksin; doğu rüzgârı gününde O, sert rüzgârını dizginler. Bundan dolayı Yakup'un suçluluğu arındırılacaktır; ve günahını ortadan kaldırmamanın bütün meyvesi şudur: sunağın bütün taşlarını parçalanmış tebeşir taşları gibi ettiğinde, koruluklar ve putlar ayakta kalmayacaktır. Yeşaya 27:8, 9.

Bütün peygamberler ahir günlerde birbiriyle uyum içindedir; Yeşaya'nın "sert rüzgârı", yüz kırk dört binin mühürlenmesi sırasında dizginlenen Yuhanna'nın çekişme rüzgârlarıdır. Yeşaya'nın sert rüzgârı, Yeşaya'nın tanıklığında "durdurulan", Yuhanna'nın ise dizginlenen doğu rüzgârıdır. Yuhanna'nın çekişme rüzgârları, Tanrı'nın halkı mühürlenirken tutulur; Yeşaya'nın doğu rüzgârı ise "Yakup'un fesadı"nın "giderildiği" dönem olarak tanımlanır. İbranice "giderildi" sözcüğü, kefarete edildiği anlamına gelir. Yuhanna'nın mühürlemesi, Hezekiel dokuzuncu bölümle aynıdır ve Yakup'un fesadının giderilmesiyle de aynıdır. Yerusâlim'in içinden geçerek ah edip inleyenlerin üzerine bir işaret koyan melek, "doğudan" yükselen melektir.

Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm; yeryüzünün dört rüzgârını tutuyorlardı ki, rüzgâr ne yeryüzüne, ne denize, ne de herhangi bir ağaca essin. Ve doğudan yükselen, diri Tanrı'nın mührüne sahip başka bir melek gördüm; yeryüzüne ve denize zarar verme yetkisi verilmiş olan dört meleğe yüksek sesle haykırarak şöyle dedi: "Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyinceye dek yeryüzüne de, denize de, ağaçlara da zarar vermeyin." Vahiy 7:1-3.

Melek Mesih'tir; O, Pentikost mevsiminde öğrencilerine kırk gün boyunca yüz yüze öğretmesinin sonunda göğe yükseldi; ve Levililer 23'teki Borazanlar Bayramı'nda, otuz sayısıyla temsil edilen kâhinlerle otuz gün süren yüz yüze öğretimin sonunda da göğe yükselir.

2026 ara seçimlerin yapıldığı yıldır ve bu seçimlerin peygamberlikteki işaret taşları olduğu zaten doğrulanmıştır. Demokratlar 2020 seçimlerini çalmamış olsalardı, Trump Roma'nın bilmecesini yerine getirmiş olmayacaktı. Roma'nın bilmecesi, onun sekizinci olması ve yediden olmasıdır. Bu bilmece, Trump'ı canavarın suretinin temsilcisi olarak tanımlar; o her zaman sekizinci olarak ortaya çıkar, yine de yedidendir. Daniel yedi'de, küçük boynuzun yükselmesi için putperest Roma'nın on boynuzundan üçünün kaldırılması gerekiyordu. Orada papalık Roma'sı, diğer yedi boynuz arasında sekizinci olarak ortaya çıktı; yine de putperest Roma'dan çıktı, çünkü yediden olacaktı. Daniel sekiz'de Med-Pers İmparatorluğu iki boynuzla temsil edildi; ardından Yunanistan tek bir boynuzdu ve o kırıldığında dört boynuz ortaya çıktı; böylece Roma gelmeden önce yedi boynuz vardır ve Roma'nın küçük boynuzu sekizincidir. Roma'nın her zaman sekizinci olarak ortaya çıktığı ve yediden olduğu gerçeğine dair başka tanıklar da vardır; ancak bilmecenin başlıca dayanak noktası Vahiy on yedinci bölümdür.

İşte hikmeti olan anlayış budur. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır. Ve yedi kral vardır: beşi düştü, biri var, öteki ise henüz gelmemiştir; ve geldiğinde kısa bir süre kalması gerekir. Var olmuş olup da şimdi olmayan canavar ise sekizincidir; yine de yedidendir ve helâke gitmektedir. Vahiy 17:9-11.

2020'nin çalınmış seçimi, bir seçimin peygamberliksel bir işaret taşı olduğunu ortaya koydu. Bu gerçeğin ikinci bir tanığı Başkan Carter ile ilgilidir. Reagan, Roma'nın bir suretini oluştururken

yediden olup sekizinci olan Trump'a götüren başkanların ilkiydi. Reagan, onun zamanı olan 1989'dan bu yana süren sekiz başkanlık çizgisinin ilkiydi. 1989, Daniel on birinci bölümün birinci ila dördüncü ayetlerinde yerine geldi ve en zengin başkanın tanıklığını ortaya koyar. Reagan'dan önce, o noktaya kadarki tarihin en kötü Başkanı gelmişti. Carter, İslam krizini çözümsüz bırakarak görevden ayrıldı. Kırk yedi yıl sonra Trump, Demokrat Carter'ın Reagan'a miras bıraktığı sorunu şu anda çözmektedir. İlk ve alfa olan Reagan, sona ve omega'da bir Cumhuriyetçiyi simgeleyen bir Cumhuriyetçi olduğundan, Trump'ın da kendisinden önceki Demokrat başkanın meydana getirdiği bir İslam krizini devralması gerekiyordu; bu başkan da peygamberlik zorunluluk gereği, o noktaya kadarki tarihin en kötü başkanı olmalıydı. Obama elbette bütün bu peygamberlik özellikleri yerine getirdi; Biden da öyle. Reagan'ın sonuncuyu simgelemesi için, yalnızca sekizinciye değil, altıncıyı da simgelemesi gerekiyordu. Bunu yaparken Yahuda oymağının Aslanı, her iki durumda da Trump'tan önce gelen başarısız başkanlıkların bir ilerleyişini güvence altına almak üzere seçimleri denetlemek zorundaydı. Seçimler peygamberlik bir işaret taşıdır ve 2026, yediden olup sekizinci olan başkanın ara seçimleridir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin iki yüz elli yıllık çizgisi 1776'da başladı ve 2026'da doruğa ulaşır. MÖ 457'nin iki yüz elli yıllık çizgisi MÖ 207'de, on birinci ve on beşinci ayetler arasında, Raphia ve Panium savaşlarında doruğa ulaştı. Raphia, peygamberlik bakımından Yaratılış on yedinci bölümdeki sünet antlaşmasıyla hizalanmıştır; Panium ise peygamberlik bakımından Matta on altıncı bölümdeki yüz kırk dört binlerin antlaşmasıyla hizalanmıştır. 2026, MÖ 207 ile, on birinci ve on beşinci ayetler arasında—Raphia ile Panium arasında—hizalanır; bu da Tanrı'nın seçilmiş bir halkla yaptığı ilk antlaşma ile Tanrı'nın seçilmiş bir halkla yaptığı son antlaşma arasındadır.

MÖ 207 yılının orta noktasında ve 2026'da son bulan iki yüz elli yıllık çizgiler, MS 64 yılında Roma şehri yandığında başlayan zulmün iki yüz elli yıllık çizgisiyle hizalanmaktadır. Oradan başlayarak, garip bir adam tarafından yaklaşan yıkıma dair yedi yıllık uyarı Yerusolim sakinlerine ilan edildi. Yetmiş yılı geldiğinde ve Yerusolim yıkıldığında, Tanrı'nın kilisesi dağıtıldı ve onlar müjdeyi bütün dünyaya yaydılar. Efes kilisesi dirilişin Pentikostçu mesajını ilan etmekteyken, aynı zamanda, Simirna kilisesiyle temsil edilen zulüm başladı; çünkü peygamberlik gereği bu iki kilise bir süre paralel seyredecekti. Pavlus, Efes'in peygamberlik kilisesinin bir önderiydi, yine de her iki tarihe dair de yazdı.

Antakya'da, İkonium'da, Listra'da başıma gelen zulümleri, sıkıntıları; ne zulümlere katlandım; ama Rab beni onların hepsinden kurtardı. Evet, Mesih İsa'da tanrısayar bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecektir. 2. Timoteos 3:11, 12.

A.T. Jones, 64 yılında başlayıp 313'te Milano Fermanı ile sona eren iki yüz elli yıllık dönemi belirler. O yıllar boyunca Tanrı'nın halkına karşı zulüm putperest Roma tarafından sürdürülmüştür; ancak Smyrna'daki kiliseye verilen mesaj, bu dönemin en şiddetli zulmünü temsil eden on günü belirtmiştir.

Çekeceğin şeylerin hiçbirinden korkma: işte, denenesiniz diye İblis bazılarınızı zindana atacak; ve on gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüme kadar sadık ol, ben de sana yaşam tacını vereceğim. Vahiy 2:10.

İmparator Diocletianus tarafından temsil edilen o zulüm dönemi, 303'te başlayıp 313'te sona eren on yıllık bir dönemdi; bu sırada Büyük İmparator Konstantin hüküm sürmekteydi; nitekim 321'deki ilk Pazar yasası sırasında da hüküm sürecek ve 330'da Roma'yı doğu ve batı olarak ikiye ayıracaktı. 313 yılı, İmparator Konstantin'in (Batı'nın hükümdarı) üvey kız kardeşi Flavia Julia Constantia'yı, Roma İmparatorluğu'nun doğu (ya da yakında doğu olacak) kısmını denetleyen imparator Licinius ile evlendirdiği Milano'daki diplomatik evlilikle peygamberlik bakımından işaretlenmişti. Bu evlilik, Konstantin'in 330'da krallığı doğu ve batı olarak ikiye ayırmasıyla simgesel olarak sona erdi.

Nero'nun 250 yıllık dönemi, dünyanın sonunu simgeleyen bir kuşatmayla başlayıp yine bir kuşatmayla sona eren yedi yıllık bir dönemle başlar. Dönemin sonunda belirgin on yıllık bir zulüm süreci vardı. Dönem Efes zamanında başladı, ardından İzmir'in tarihini kapsadı; ta ki 313 yılında Bergama kilisesi ortaya çıktığında Konstantin'in uzlaşmacı kilisesine kadar.

313'ten 330'a kadar olan o on yedi yıl, Raphia ve Panium tarihindeki karşılığını bulur; burada MÖ 217'deki savaş ile MÖ 200'deki savaş birbirinden on yedi yıl ile ayrılır. Raphia Muharebesi'nde Ptolemaios galip geldi, ancak Panium Muharebesi'nden önce ölmüş ve gitmiş olacaktı. Yine de MÖ 221'den MÖ 204'e kadar on yedi yıl hüküm sürdü. Üç adet on yedi ile birbirine bağlanan 250 yıllık üç çizgi, 313'ün 2026 ile hizalandığı hususunun dikkate alınmasını zorunlu kılar.

313, zulümden uzlaşmaya doğru belirgin bir geçişti; böylece 313, Smirna'dan Bergama'ya geçişle simgelenen, peygamberlik niteliğinde bir değişimin sembolü olarak işaretlenmiş oldu. İlk adım, on yedi yıl sonra boşanmayla sonuçlanan diplomatik bir evlilikle temsil edildi. İkinci adım ise ilk Pazar yasasıydı. Esin bize, Pazar yasasının, sizi Pazar gününü tutmaya zorlamak ve ayrıca Tanrı'nın yedinci gün Sebt'i ni tuttuğunuz için size zulmetmek olarak tanımlanan Pazar yasasından önce gelen, adım adım ilerleyen bir süreç tarafından öncelendiğini bildirir.

“Okuyucu, pek yakında patlak verecek olan mücadelede kullanılacak vasıtaları anlamak istiyorsa, Roma'nın geçmiş çağlarda aynı amaç için kullandığı yöntemlerin kaydını izlemesi yeterlidir. Papacıların ve Protestanların birleşerek kendi dogmalarını reddedenlere nasıl davranacaklarını bilmek istiyorsa, Roma'nın Sebt Günü'ne ve onu savunanlara karşı sergilediği ruhu görsün.

“Krallık fermanları, genel konsiller ve dünyevî güç tarafından desteklenen kilise nizamnameleri, putperest bayramın Hristiyan dünyasında onurlu konumuna ulaşmasının basamakları oldu. Pazar gününün tutulmasını zorunlu kılan ilk kamusal tedbir, Konstantin tarafından çıkarılan yasaydı. (M.S. 321.) Bu ferman, şehir halkının ‘güneşin muhterem gününde’ dinlenmesini şart koşuyor, fakat kırdan yaşayanların tarımsal uğraşlarını sürdürmelerine izin veriyordu. Özünde putperest bir yasa olmakla birlikte, Hristiyanlığı sözde kabul edişinden sonra imparator tarafından yürürlüğe konuldu.” *The Great Controversy*, 573, 574.

313 yılındaki Milano Fermanı, ardından “genel konsiller ve dünyevî iktidar tarafından desteklenen kilise nizamları bu adımlar oldu” denilen “krallık fermanı” idi. Bunlar, 321'deki ilk Pazar yasasına götüren kademeli adımlardı. Bu adımlardan biri, Pazar'ın tutulması gibi, “dünyevî iktidar

tarafından desteklenen” “kilise nizamları”dır. 1888 dönemi, Senatör Blair tarafından Senato’ya sunulan ve hiçbir sonuca varmayan bir dizi Pazar yasasını ortaya koymakla birlikte, aynı tarihsel süreçte çeşitli eyaletler devlet zoruyla uygulanan Pazar yasaları çıkarıyordu. Bu iki tanık, 313’ü, yeryüzü canavarının tarihinde, ejderha gibi konuşmaya mukadder olan bu gücün tarihinde, bir yürüm noktası olarak tanımlar; burada bir yürütme emri gibi “krallık fermanları” bir geçişe işaret eder.

Amerika Birleşik Devletleri bir ejderha gibi konuştuğunda, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak sona erer; ve bunu, altıncı krallık olarak egemenliğinin başlangıcında konuştuğu şeyin aynısını konuşarak yapar. 1798’de Amerika Birleşik Devletleri, Pazar yasasını tiplayen Alien and Sedition Acts’i kabul etti. 1798 tarihli Alien and Sedition Acts, 1776’da Bağımsızlık Bildirgesi ile başlayıp 1789’da Anayasa ile devam eden üç adımın üçüncüsüydü. Bu üç adım 313, 321 ve 330 ile hizalanmaktadır.

1776, 1789 ve 1798’in tümü, konuşmak olarak tanımlanan eylemlerdi; zira ilham bize, “ulusun konuşması, onun yasama ve yargı yetkililerinin eylemidir” diye bildirmektedir. 313, 321 ve 330’un tümü, Büyük Konstantin’le ilişkili yol işaretleridir. Eski literal İsrail’in sonu, hem kuzey hem güney krallıkları bakımından, bir boşanma olarak simgelenir; 330 ile temsil edilen de budur. Doğu ile batı arasında, on yedi yıl önce Milano Fermanı’nın evliliğiyle başlamış olan bir evlilikte meydana gelen bir boşanma. Pazar yasasında Amerika Birleşik Devletleri deneme süresine ait kâsesini doldurmuş olacak ve eski İsrail için süt ve bal akan diyarın tiplendiği üzere, peygamberlik amacına ilişkin olarak Tanrı’dan boşanmış olacaktır. İlham, ulusal irtidatın ulusal yıkımla izlendiğini söyler. Bu, Tanrı görkemli diyarı 330 yılıyla temsil edildiği üzere boşadığında gerçekleşir. 313’teki evlilikten, 321’de giderek şiddetlenen Pazar yasaları dizisinin ilkinde, oradan da 330’daki boşanmaya kadar. 1776, 313 ile; 1789, 321 ile; 1798 de 330 ile hizalanmaktadır.

330 aynı zamanda MÖ 31’deki Actium Muharebesi’nden bu yana geçen 360 yılın da yerine gelişidir. Actium, Roma’nın üçüncü engeliydi ve dolayısıyla modern Roma’nın ikinci ve üçüncü engellerini fethettiği Pazar yasasını simgeler. 330 yol işaretinde Panium Muharebesi, Actium Muharebesi’ne katılır. MÖ 217’deki Raphia Muharebesi, 2014’teki Ukrayna savaşıyla aynı hizaya gelir; ardından 2015’te Trump ilk başkanlık kampanyasını başlattı; 2020’de yer canavarının iki boynuzu da öldürüldü; 2023’te ise her ikisi de diriltildi. 2024’te temellerin sınanması başladı ve 2025’te sekizinci başkan ile onun papalık makamındaki muadilinin peygamberlikteki ittifakı, karşılıklı göreve başlama törenleriyle işaretlendi.

Bu hususları bir sonraki makalede sürdüreceğiz.